

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Faisala Husseiniho a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **O. B.**, zast. advokátem Mgr. Martinem Muradem, Na Strži 1702/65, Praha 4, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2023, čj. MV-100834-4/SO-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2024, čj. 4 A 25/2023-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V nynější věci je sporné, zda žalobce požádal včas o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

[2] Žalobce je ukrajinský občan. Rozhodnutím ze dne 4. 5. 2023 zastavilo ministerstvo vnitřní řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Ministerstvo řízení zastavilo, neboť žalobce požádal o prodloužení doby platnosti opožděně [§ 47 odst. 1 ve spojení s § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů]. Jeho zaměstnanecká karta byla platná do 30. 11. 2022 a tento den rovněž představoval poslední den, kdy mohl žalobce požádat o prodloužení doby její platnosti. Žalobce však podle rozhodnutí ministerstva podal žádost až dne 12. 12. 2022.

[3] Proti rozhodnutí ministerstva se žalobce odvolal, ale komise jeho rozhodnutí zamítla. Úspěchu se žalobce nedočkal ani u městského soudu, který zamítl jeho žalobu.

II. Shrnutí argumentů kasační stížnosti

Kasační stížnost

[4] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (nyní již stěžovatel) kasační stížnost. V té snesl tyto okruhy kasačních námitek:

- rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný;

- stěžovatel podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty včas, doručení žádosti se zpozdilo pochybením České pošty, včasné podání žádosti stěžovatel dostatečně prokázal;
- protože Česká pošta pochybila při doručování, podal stěžovatel včas žádost o prominutí zmeškání lhůty podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců;
- zastavení řízení bylo nepřiměřené z pohledu zásahu do stěžovatelova soukromého a rodinného života.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

III.A Rozsudek krajského soudu nebyl nepřezkoumatelný

[7] Podle stěžovatele se městský soud nevypořádal se všemi žalobními námitkami. Konkrétně stěžovatel upozornil na námitku soukromoprávní povahy podacího lístku, pochybností o skutkové verzi správního orgánu, nevypořádání se s nepřímými důkazy včasného podání.

[8] K této kasační námitce NSS úvodem připomíná dnes již letitou a ustálenou judikaturu, podle které je nepřezkoumatelnost rozhodnutí vyhrazena pro ty nejzávažnější vady rozhodnutí, kdy pro nedostatek důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí krajského soudu meritorně přezkoumat (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, bod 28, či rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2023, čj. 7 As 113/2022-32, bod 14). K takové situaci v nynější věci nedošlo.

[9] Městský soud se ve svém rozsudku zabýval všemi okruhy stěžovatelových žalobních námitek, žádný z nich přitom neshledal důvodným. Rozsudek městského soudu je srozumitelný a je z něj bezpečně zřejmé, jakými skutkovými okolnostmi a právními úvahami se městský soud řídil. Všechny stěžovatelovy námitky upozorňující na nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu míří proti posouzení včasnosti podání jeho žádosti, kterou se městský soud zabýval v bodech 32 až 40 svého rozsudku. Tato část rozsudku je pro nynější spor stěžejní a požadavkům přezkoumatelnosti podle NSS dostala.

III.B Ani podle NSS stěžovatel neprokázal, že svou žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podal včas

[10] Jádrem stěžovatelovy kasační argumentace i celého zdejšího sporu spočívá v tom, zda stěžovatel podal svou žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty včas. Stěžovatel tvrdí, že žádost podal u České pošty již dne 18. 11. 2022, ta však byla pochybením pošty zpracována až dne 12. 12. 2022 a doručena až dne 13. 12. 2022. Správní orgány i městský soud naopak dospěly k závěru, že žádost byla podána až dne 12. 12. 2022, tedy opožděně.

[11] Stěžovatel především namítá, že předložil dostatečný počet nepřímých důkazů svědčících o tom, že v jeho případě došlo k pochybení České pošty a stěžovatel podal žádost již dne 18. 11. 2022, nikoli až dne 12. 12. 2022 jak stojí na podacím archu a výpisu

pokračování

z internetového portálu pošty. Pokud by i nadále pochybnosti přetrvaly, měly správní orgány, resp. městský soud postupovat podle zásady „v pochybnostech ve prospěch“ a podání žádosti vyhodnotit jako včasné. Městský soud rovněž nesprávně vychází z presumpce správnosti údajů vyznačených na podacím archu, který má ovšem pouze soukromoprávní povahu a stěžovatel jeho správnost vyvrátil předloženými důkazy.

[12] V bodech 33 až 35 svého rozsudku městský soud shrnul přílehlavou judikaturu NSS i Ústavního soudu k prokazování včasnosti podání poštovních zásilek k přepravě a důkazních prostředcích, které včasnost podání poštovní zásilky prokazují. Z této judikatury ustáleně plyne, že důkazní břemeno o včasnosti podání zásilky k poštovní přepravě leží na účastníku řízení. Průkazným dokladem toho, kdy byla zásilka předána k poštovní přepravě, je podací lístek, jímž pošta stvrzuje příjem podaných zásilek.

[13] Tuto judikaturu poté městský soud rovněž správně použil. Městský soud vyšel z poštovního podacího archu (který v nynějším případě představuje ekvivalent podacího lístku), na kterém je razítko pošty ze dne 12. 12. 2022. Tímto razítkem pošta potvrdila převzetí zásilky k přepravě. Dále městský soud odkázal na výpis z internetového sledování zásilek, který shodně obsahoval datum 12. 12. 2022. Na základě těchto dvou dokumentů potvrdil městský soud závěr komise o opožděném podání žádosti.

[14] Za těchto okolností bylo na stěžovateli, aby předložil důkazy o včasnosti podání žádosti, tedy důkazy prokazující podání žádosti již dne 18. 11. 2022 (k tomu srov. např. již městským soudem citovaný rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2023, čj. 2 Ads 290/2022-21, bod 12 i s citací další judikatury). Ani podle NSS se to stěžovateli nepodařilo. Jak uvedl sám stěžovatel již ve svém odvolání, nepředložil žádný přímý důkaz o podání žádosti již dne 18. 11. 2022. Stěžovatel předložil pouze skutečnosti, které označuje jako „řadu nepřímých důkazů“, které však ani podle NSS neprokazují podání žádosti dne 18. 11. 2022 – ať se jedná o obálku s datem 18. 11. 2022, výkaz poštovního ze dne 18. 11. 2022, datum podpisu žádosti, datum vyhotovení příloh žádosti či následnou komunikaci s Českou poštou a snahu o reklamaci služby.

[15] Řadou nepřímých důkazů se městský soud zabýval především v bodu 40 svého rozsudku, a i zde NSS s posouzením městského soudu souhlasí. Městský soud především upozornil, že na obálce bylo vyznačeno datum 18. 11. 2022 frankovacím strojem zástupce stěžovatele, nikoli pošty. Výkaz poštovního z 18. 11. 2022 společně s obálkou s datem 18. 11. 2022 z frankovacího stroje zástupce stěžovatele svědčily pouze o dni, kdy byly výkaz poštovního a obálka vyhotoveny, nikoli o dni, kdy byly podány na České poště. Rovněž skutečnost, že samotná žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty byla datována dnem 18. 11. 2022 a její přílohy byly vyhotoveny v první polovině listopadu 2022, nijak neprokazuje, že dne 18. 11. 2022 stěžovatel žádost u České pošty skutečně podal. Ke komunikaci stěžovatele s Českou poštou NSS odkazuje na bod 39 rozsudku městského soudu, kde městský soud opět správně upozornil, že stěžovatel uvedl, že jeho reklamace nebyla poštou uznána, a dále nedoložil žádný výsledek komunikace nasvědčující o jakémkoli pochybení pošty.

[16] Jak navíc správně upozornila komise, NSS v nynějším řízení nemůže přihlížet ke stěžovatelem předloženému přípisu České pošty ze dne 20. 6. 2023. Stěžovatel ve své kasační stížnosti sám připustil, že tento přípis dohledal až těsně před doplněním nynější kasační stížnosti a nepředložil jej tedy ani v řízení před komisí, ani v řízení před městským soudem. Podle § 109 odst. 5 s. ř. s. k němu tedy NSS nemůže přihlížet.

[17] NSS tedy shrnuje, že v případě pochybností o včasnosti stěžovatelovy žádosti bylo na stěžovateli, aby prokázal její včasné podání. To se stěžovateli ani podle NSS nepovedlo. Proto ani nebylo na místě, aby městský soud postupoval podle zásady „v pochybnostech ve prospěch“ a přiklonil se ke skutkové verzi prezentované stěžovatelem. I v těchto ohledech přitom městský soud vycházel z ustálené judikatury a nic nesvědčí o jeho zásadním pochybení, které by vedlo k přijatelnosti kasační stížnosti.

III.C Ani podle NSS nebylo stěžovatelovo podání ze dne 23. 12. 2022 žádostí o prominutí zmeškání lhůty podle § 47 odst. 3 podle zákona o pobytu cizinců

[18] V dalším okruhu kasačních námitek stěžovatel namítl, že městský soud nesprávně posoudil jeho podání ze dne 23. 12. 2022. Podle stěžovatele se jednalo o žádost o prominutí zmeškání lhůty podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

[19] V bodech 28 a 30 svého rozsudku městský soud uvedl, že v podání ze dne 23. 12. 2022 stěžovatel tvrdil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 18. 11. 2022, byla tedy podána včas; pošta pochybila, pokud vyznačila datum podání 12. 12. 2022 a byla požádána o vyjádření k této věci. V tomto podání tudíž stěžovatel nežádal o prominutí zmeškání lhůty z důvodu opožděné žádosti, naopak trval na tom, že žádost byla včasná, předaná k poštovní přepravě dne 18. 11. 2022, a pochybila pouze Česká pošta. Z výše uvedeného je patrné, že podání ze dne 23. 12. 2022 nebylo žádostí ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce v něm především namítal, že žádost podal včas a nijak nepochybil.

[20] Teprve v odvolání poté stěžovatel uvedl argumenty ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců a rovněž upozornil, že již v prvostupňovém správním řízení podal žádost o prominutí zmeškání – tento závěr však ani podle NSS nekoresponduje s obsahem správního spisu a zejména s obsahem podání ze dne 23. 12. 2022. NSS tedy i zde souhlasí s městským soudem a ani tento okruh kasačních námitek nevede k závěru o možném zásadním pochybení městského soudu, které by mělo vést k přijatelnosti kasační stížnosti.

III.D Zastavení řízení nebylo nepřiměřeným zásahem do stěžovatelova soukromého a rodinného života

[21] V posledním okruhu kasačních námitek stěžovatel namítl nepřiměřenost zastavení řízení z pohledu zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Ani tomuto okruhu kasačních námitek NSS nepřisvědčil.

[22] V bodu 41 svého rozsudku městský soud správně vyšel z ustálené judikatury NSS podle které v případě zastavení řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu (tedy i zaměstnanecké karty – pozn. NSS) pobytové orgány obecně posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života neprovádějí. Posouzení dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života pobytové orgány provádějí v případě věcného rozhodování (srov. např. rozsudek NSS ze dne 7. 1. 2022, čj. 8 Azs 314/2019-39, bod 17 a další zde citovaná rozhodnutí). Judikatura NSS již dovodila výjimky z tohoto pravidla, a to například pokud vyplývá nepřiměřenost na první pohled či na ni mohou upozorňovat zjevné okolnosti případu nebo takovou nepřiměřenost cizinec v řízení tvrdí a prokazuje. Nelze však z této judikatury dovozovat bez dalšího povinnost pobytového orgánu zabývat se vždy přiměřeností dopadů rozhodnutí o zastavení řízení do soukromého a rodinného života žadatele (rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2022, čj. 9 Azs 59/2022-41, bod 13).

pokračování

[23] Ministerstvo jako správní orgán I. stupně proto nepochybilo, pokud se touto otázkou ve svém rozhodnutí nezabývalo. Stěžovatel tuto otázku nevznnesl a zjevné okolnosti případu o nepřiměřenosti zastavení řízení nevypovídaly (ministerstvo navíc upozornilo na stěžovatelovu možnost jako občana Ukrajiny získat vízum za účelem strpění). Komise pak na základě odvolací námitky nad rámec výše uvedeného tuto otázku přezkoumala a při svém posouzení ani podle NSS nepochybila. Stěžovatel nenamítal žádné výjimečné okolnosti, které by mohly zakládat nepřiměřenost dopadu do soukromého a rodinného života a které by měla komise výslovně hodnotit. Zastavením řízení nebyla stěžovateli stanovena lhůta k vycestování z území České republiky, ani mu do budoucna nebylo znemožněno pobývat na jejím území, stěžovatel rovněž není nucen vycestovat do domovského státu.

[24] NSS přitom rozumí stěžovateli a je si vědom toho, že je pro něj pobyt na území České republiky na základě dočasné ochrany méně výhodný než pobyt na základě zaměstnanecké karty. Neprodloužení doby její platnosti si však stěžovatel způsobil sám pozdním podáním své žádosti o její prodloužení, které bylo předmětem nynějšího sporu. Pochybení stěžovatele, které vedlo k zastavení řízení a mělo pro něj nepříznivé důsledky, je nutným důsledkem nesplnění stěžovatelovy povinnosti zažádat o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty v zákonem stanovené lhůtě a nemůže být zhojeno odkazem na zásah do jeho soukromého a rodinného života.

IV. Závěr a náklady řízení

[25] V této věci tedy nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Městský soud ani nepochybil při posouzení věci. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[26] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. srpna 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu